

Krystyna Barbara Kuzara, Jesteś moim przeznaczeniem

Codzienny ból ukrywam skrycie
i wieczny bieg pogodne życie.
I nie wiem, czy to sens że tracę czas - by Cię zobaczyć.
Choć idę wciąż tą samą drogą
ludzkie kazania już nic nie mogą
bo dobrze wiem czego naprawdę chcę -
w tym dziwnym życiu.
Więc daj mi moc i wskaż mi drogę
jedyne znaki za którymi mogę iść.
A kiedy świat obudzi się
być może znów odnajdę Cię.

Ty, cały świat masz już dzisiaj u stóp
jesteś panią tych lądów i mórz.
Twoje słowo to bogów zew
będę zawsze wielbił Ciebie.
Wiem, nie ma sensu uciekać przed Tobą
wszystkie sprawy zostawiam za sobą.
Pragnę być sługą Twym, bo wiem
jesteś moim przeznaczeniem.
Proszę daj mi znak,
tylko jeden znak, daj nadzieję.
I znowu rysa na starej płycie
i znowu strach o własne życie.
I nie wiem czy, to grzech że tracę Cię - czy mi wybaczysz.
Choć kroczę wciąż tą samą drogą
ludzkie dramaty też nie pomogą nam.
Być może świat obudzi się
być może gdzieś odnajdę Cię.

Ty, cały świat masz już dzisiaj u stóp
jesteś panią tych lądów i mórz.
Twoje słowo to bogów zew
będę zawsze wielbił Ciebie.
Wiem, nie ma sensu uciekać przed Tobą
wszystkie sprawy zostawiam za sobą.
Pragnę być sługą Twym, bo wiem
jesteś moim przeznaczeniem.
Proszę daj mi znak,
tylko jeden znak, daj nadzieję.

Ty, cały świat masz już dzisiaj u stóp
jesteś panią tych lądów i mórz.
Twoje słowo to bogów zew
będę zawsze wielbił Ciebie.
Wiem, nie ma sensu uciekać przed Tobą
wszystkie sprawy zostawiam za sobą.
Pragnę być sługą Twym, bo wiem
jesteś moim przeznaczeniem.
Proszę daj mi znak,
tylko jeden znak, daj nadzieję.